

Oculi mei ad fideles terre. si de testabar iniquos ita me fidelius delectabat plorium ambulans in via immaculata hic mihi ministrabat horum solus delectabat obsequijs q̄ erant ab errore et pravitate separan

Non habitabit in medio domus mee qui facit superbiam. i. ferre n̄ possum ut in communionem mee habitationis recuperem eum quē sup alios tumor mentis ererat qui loquitur iniqua nō fuit acceptus in conspectu oculorum meorum et ideo vos longe a consorio meo submouebam.

Vox christi de sine malorum. In matutino. i. in futuro iudicio q̄n versa lux incipiet oriri bonis interficiā omnes qui habitant terram mortales i. penitentes. et dispersam de societate sanctorum omnes operantes iniquitatem permanentes in voluntate peccandi. et mittant eos in ignem eternū.

Psalmus. Cl. in quo monet omnes aduertere suā miseriā et petere a deo misericordiam.

Ex persona penitentis.

Domine exaudi orationē meaz et clamor meus q̄a de toto corde pfectus sit coram te.

Me auertas faciem tuā a me penitente. despiciendo penitentiā mēā in qua cunq; die tribulor inclina mihi humili aurem clementie tue.

In quacunq; die inuocauero te n̄ differas exaudire me.

Opus est domine ut exaudias. Quia defecerunt sicut fumus qui cito et citio disparer dies mei quia nihil vere vultatis attulerunt. Item propter hoc opus ē quia anime mee vires ab omni humore deuotionis desiccate tanquam creminū aruerunt.

Indercussus sum a malo falcatores scz dyabolo ut fenum. quod ad arborem lo-

lis cito siccatur aruit cor meū sterilis te peccati quia oblitus sum me reficer contemplatione dei mei qui vite panis est.

Propter nimū gemitum meū et afflictionem quam lūmpli p̄o peccatis meis ita exiccat⁹ lūz q̄ os meū cūtī mee adhesit.

Preccata mea considerans et dolens suū aspectū hominū. Similis fact⁹ sum solitario sicut pelicanus amator soliditudinis. et factus sum quasi nicti corax inter parietes abscondit⁹ nō aulus comparere.

Vigilauit nō potens dormire p̄ anxiate animi et fact⁹ sum sicut passer solitarius tota die.

Bolentem me sic de peccatis meis et penitentē irridebant mihi tota die homines mūdani inimici saluus mee dicentes qđ tantū te maceras. p̄t̄ tua non sunt ita magna ut sic te debeas affligere et laudantes me derisorie aduersū meō spirabant detrabendo mibi.

Sed q̄ exprobrarent mihi inimici mei non curabam. Quia cinerem ipsum scz humilitatem. dilectionem et irrisiōnē tanquam panē suauem manducabā reficiebar ideo q̄ poculū meū. i. desiderium celestis patrie p̄o dilectione ei⁹ cū lacrimis misceram.

Hic autem fleius inde mibi. Quia consideravi iram indignatōis tue quā merui actualiter peccando. et timui valde quia elevans in honorem faciendo me ad imaginem tuam quā omnia animalia superam⁹ grauius allisisti me nihil enī babet banc peccati miseriā et gebenne timorem nisi homo.

Bies mei sicut umbra cu; summa festinatōe euauerūt. et ego quasi senū per seruore doloris defeci.

Non s̄c dies mei uiu. Tu at domine in eternū permanes. et memoriale q̄ memor es nři in generatōe p̄t̄i et per generationē futurā. q̄ p̄missionē habeb̄ vite quenū est et future.

Unde Tu exurgēs ad regnandūz. q̄
quasi dormiens distuleras. misereberis
populi tui. sed prius iudee vnde fuerunt
apostoli et alii p̄mi credentes. q̄ venit tē
p̄us redemptoris nostre f̄m q̄ fuerata p̄
phens diffinitum

Misereberis syon siue iudee primo.

Quoniam placuerunt serviis tuis
apostolis edificatoribus ecclesiæ lapides
iōest. fideles de iudea conuersi ut p̄tute so
lidi firmi et stabiles in bonis operibus qui
p̄mi fuerunt in edificatione sp̄uali ecclie
posui. et illi servi. miserebūtur terre sy/
on exhortando et predicando et miracula
faciendo ubi ad predictam eoz multa mi
lia crediderūt ponentes ad pedes aposto
lorum p̄cias rerū suarū.

Hoc autem non tantum factum est in
iudea. sed etiam in gentibus. vnde p̄dican
tibus apostolis tuis. Timebunt ḡetes
nomen tuum qui p̄sidola metuebāt.
et demoniorum nomina inuocabant. et nō so
lum vulgares recipient fidem tuā. sed etiam
reges et principes sc̄li timebunt glo
riam potentie tue qđ maxime cōplebi
tur ante finem mundi.

Hoc modo agitur. **Q**uia edificabit
dominus syon sc̄z eccliam super fun
damenuz apostoloruz et pp̄betaz et ex duo
bus pariterib⁹. s. populis duob⁹ iudeorū et
gentilium. et tandem edificata syon videbit
ur in gloria sua cum omnē corp⁹ eius
transformatum ad similitudinē imaginis
glorie eius.

Vere edificabit dñs syon. q̄ besperit
orationē humiliū ad m̄plēdo penitio
nes eoz et nō spreuit preces eoz. sed
aduentu suo visitavit munduz qđ lumme
olum desiderabantur.

Scribantur hec quia digna sūt me
moria. vt generationes sequentes δ
hoc habeant noticiam vt quod i pro
phētis eis est re promissum in se cognoscāt
esse adimplētum quod faciūt fuerit et po
pul⁹ qui regenerabitur s̄tē baptisma
laudabit dominū.

Hec sc̄z scribantur q̄ deus prospe rit

δ excuso sancto suo peccatores longe
positos oculis misericordie sue. quod fecit
quando visitauit nos orans ex alto in sua
incarnatione.

Prosperit autem Ut audiret vt per
ipsum mediato rem filium audiret gemi
tus sanc̄orū patrum qui in inferno erant
compediti. et vt solueret a vinculis
peccatorum filios mortuorum in pec
caris.

Alboc absoluit vt ipsi soluti Annūci
ent in presenti ecclia no men domini
eius fidē libere confiendō. quod ante non
audiebant cum intericerentur et laudes
ei debitas annūcent in eadem ec
clesia.

Ita annūcient nomen dñi. Et faciant
pp̄los dispersos per diuersas par
tes orbis cōuenire in vnitate fidei
et morū. et reges vt seruiant domi
no. redemptori nostro.

De his ecclia grās agere. Bespōdit
chasto nō lingua s̄ vita assentiēdo sue vo
cationi et obsequēs p̄cepit ei⁹ et ambulās
in via virtutis sue cōstanter p̄sistendo
in bono. verum q̄ quidam dicebant eccl
esiām cū defecutram peti super hoc certi
ficari dicens paucitatem dierum an
nūcia mihi. quia pauci sunt s̄m opinio
nem aliquoꝝ

Et quia omne quod finitū exiguum est
orat vt eternitati adiungatur post istos ex
giuos dies dicēs

Rete reuocē me. i. nō desinam in istis
diebus dimidiis sed p̄fice eos vlgz ad fi
nem seculi et postea adiungar annis
tuis qui sunt eterni.

Benedico q̄ anni tui sunt eterni.
Quoniam tu domine nec initium ba
būsti nec finebab̄bis. non initiū babūsti
q̄ i initio terrā fūdasti ergo ante terrā
fūisti sine initio vnde eternitate p̄cedis oīa
et opera manū tuarū sunt celi q̄a
tu eos fecisti.

Nō finē nō s̄ habitur⁹ patet. quoniam
Ipsi celi peribunt non quantum ad
substantiaz led quantum ad aliam dispositi

tionē vel qualitatē tu aūt permanebis omnino imutabilis om̄es sicut vestimentū veterascent, a statu in quo sunt q̄ s̄m corruptiōe boim ipa elemēta q̄ corrupū veluti terra q̄ ē iam min⁹ fertilis q̄ p̄us et aer minus salubris.

Et sicut opertoriū mutabis eos celos et elementa, q̄ manēte eoz substālia in qualitatibus mutabunt tu aūt idem ipse es sp̄ penit⁹ imutabilis et anni tui nō deficient, q̄ eterni sunt.

In q̄ eternitate Filij, i. imitatores seruorum tuorū apostolorū habitabūt tecum post terminū hui⁹ vite, et opera eorū s̄q̄ actū et cōtinue ferentur in te deus; nunq̄ cessantes a laude tua.

Psalms. Cll. in quo incitatur fidelis popul⁹ ad laudandū deū

Benedic benedictione laus aia mea domino et oia que intra me sunt, s. intellect⁹, voluntas, ceteraq̄z potentie et vires, nulla discrepet, benedicte nomini sc̄to eius, q̄ corde tonisq; anime viribus laudandus est deus.

Et quia h̄ maxime faciendū est iterū repetito Benedic anima mea domino, et ut semper benedicas noli obliuisci beneficia sua q̄ innumera sunt.

Item benedic anima mea dñō q̄ ipse est Qui propiciatur omnib⁹ iniquitatibus tuis eas remittendo. Itēz q̄ ipse est qui sanat om̄es infirmitates tuas nunc souendo blandis, nunc secando asperis, omnipotenti enī medico null⁹ insanabil languor occurrit.

Ceteraz benedic aia mea dñio, quia ipse est Qui redemit p̄ p̄ciūz sanguinis filij sui animā tuā de interitu p̄petuā damnationis, benedic iterū dñō q̄ ipse est, qui te iustū sua misericordia et in suis miserationibus coronabit, corona glorie in eternum.

Meretere benedic anima mea domino Qui replet in bonis desideriū tuū,

et solus ip̄e q̄ fons oīm bonoz ē replere potest, qđ tunc facit cuz sanctos suos transire facit de hoc seculo ad domuz beatitudinis suerbi sancti omnibus bonis replebuntur et renouabitur vt aquile iuuent⁹ tua in resurrecione in qua sancti in etate iuuenili resurgent mutati de corruptione in incorruptionem.

Ampli⁹ benedicānia mea dñō quoniā ip̄e est. Faciens misericordias ē etiāz faciens iudicium, i. vindictam omnib⁹ iniuriam patientib⁹ vt oppressis imp̄is erigat pauperes suos.

Miserop̄eta narraturus misericordias quas deus fecit patrib⁹ antiquis inquit. M̄etas fecit moysi precepta legis que sunt via veniendi ad salutē et mandata sue voluntatis expressiua, p̄ moysi nota fecit filiis israel.

Et ipse est. Miserator actū exhibens nobis multa beneficia sine merito nostrorū idem dñs est misericors in natura sua longanimitis quia expectat nos diu ad permanentiam ei ip̄e idem est deus multū misericors quia quotidiana et innumerabilia condonat nobis peccata, cito enī flectit ad misericordiam.

Ande m̄o i perpetuū irascetur elus cuius suis, nec i eternū cōminabitur ille, s̄ finaliter placabit, in p̄nūtū p̄cūne ex amore ad emendationem.

Bene dixi q̄ē multū misericors quoniā Non sc̄dm p̄ctā nostra fecit nobis quoniāz nos merebamur iram et mortem eternā, ip̄e v̄lus sumā clementia dedit nobis oīm peccatorū remissionē nec sc̄dūm iniquitates nr̄as retribuit nobis, maiora enī flagella merebamur.

Bene dixi q̄nō s̄m iniquitates nostras retribuit nobis. Quoniā sc̄dm magnaz mensurā misericordies sue corroboravit misericordiam suam super timentes se quia eos iugiter protegit et confirmat.

Quantū distat lux a tenebris longe fecit a nobis iniquitates nostras liberando nos a malo culpe